

Kodeks etyczny

instruktora nauki jazdy – cz. 2

Obszar moralności, a w konsekwencji etyki, jawi się nie jako pokątna sfera długów i zobowiązań, lecz jako terytorium obejmujące cały nasz tryb życia, a także typ związków łączących nas ze światem (I. Murdoch)

W poprzednich dwóch artykułach poświęconych „sumieniu szkoleniowca” nakreślona została problematyka etyki oraz kodeksów etycznych, które obowiązują w różnych grupach zawodowych. W trzecim artykule – mając podstawy wiedzy teoretycznej – przejdźmy do konkretów. W kwietniowy numerze „Szkoły Jazdy” zajmiemy się katalogiem norm moralnych zawartych w Kodeksie etycznym instruktora nauki jazdy opracowanym pod patronatem Instytutu Transportu Samochodowego. Kodeksu szkoleniowca nie można potraktować pobieżnie. Nie jest to krótki zapis mówiący co należy, a czego nie należy czynić, będąc instruktorem czy prowadząc własny ośrodek. Autorzy skrupulatnie podeszli do tej problematyki, mając na uwadze wszelkie bolączki oraz pojawiające się patologie w branży. Zapewne każda z osób posiadająca jakikolwiek związek z nauką jazdy będzie mogła po lekturze artykułu odnieść pewne kwestie do siebie. Chwała tym, którzy z czystym sumieniem stwierdzą, że udało im się uchronić przed „przedstawionymi” pokusami i którzy identyfikują się z wzorcem osobowym instruktora. Oby takich osób było jak najwięcej.

Nie chodzi oczywiście o to, aby kogokolwiek tutaj pouczać czy wytykać błędy. Nie jest to istotą kodeksu. Wiadomy jest jednak fakt, że jesteśmy tylko ludźmi i w swoim życiu zawodowym i prywatnym spotykamy się z różnymi przyjemnymi lub mniej sympatycznymi sytuacjami. Kodeks stanowi niejako czerwone światło, dzięki któremu jesteśmy w stanie pomyśleć, czy określony sposób postępowania opłaca się, czy też nie, czy przyniesie korzyści, czy straty. Będzie przestrożą dla wszystkich, którzy zamiast pomyśleć, wykonają jakąś czynność mogącą wyrządzić określoną szkodę. Kodeks uczy pewnej pokory, a zarazem ćwiczy nas w spokojnym okazywaniu emocji. Przypomnijmy, że instruktor jest osobą autorytatywną, budzi w społeczeństwie powszechne zaufanie. Nie zmarnujmy zatem zaufania, jakim obdarza nas społeczeństwo. Pokażmy, że reprezentujemy zawód z klasą. Aby taki wizerunek ugruntował się, postarajmy się stosować do prostych ogólnoludzkich zasad, które ułatwiają współpracę oraz gwarantują wzajemną życzliwość.

Normy zawarte w kodeksie, ze względu na swą objętość, będą przedstawione w dwóch artykułach. Przypomnijmy, że jest sześć głównych zasad, które mają jeszcze swoje rozwinięcie. W tym numerze „Szkoły Jazdy” skoncentrujemy się na dwóch pierwszych.

I. Zasady ogólne

1. Instruktora nauki jazdy obowiązują ogólnie przyjęte etyczne zasady. Jest on odpowiedzialny za życie i zdrowie kursantów i innych uczestników ruchu, bezwzględnie przestrzeganie przepisów prawa o ruchu drogowym, poszanowanie godności osobistej kursantów, dbałość o środowisko naturalne. Zasady zawarte w kodeksie etycznym instruktora nauki jazdy obowiązują go zarówno w działalności zawodowej, jak i w życiu prywatnym.
2. Instruktor nauki jazdy nie może żądać od kursantów ani współpracowników zachowania

Kodeks stanowi niejako czerwone światło, dzięki któremu jesteśmy w stanie pomyśleć, czy określony sposób postępowania opłaca się, czy też nie, czy przyniesie korzyści, czy straty.

przecznego tak z ogólnie przyjętymi zasadami, jak i z zasadami określonymi w kodeksie etycznym instruktora nauki jazdy.

3. Instruktor nauki jazdy powinien stale poszerzać i doskonalić swoją wiedzę i umiejętności.
4. Instruktor nauki jazdy nie powinien podejmować się wykonywania czynności z zakresu praktyki zawodowej, które wykraczałyby poza jego wiedzę i kompetencje zawodowe.
5. Instruktor nauki jazdy potępia negatywne zjawiska występujące w szkoleniu kierowców (korupcja, zaniżanie cen, bylejakosć usług itp.) i przeciwdziałania nim.
6. Instruktor nauki jazdy jest odpowiedzialny za rozwój swojego ośrodka szkolenia kierowców. Dbą o wizerunek ośrodka szkolenia kierowców, w którym jest zatrudniony. Jest lojalny wobec pracodawcy i współpracowników. Nie prowadzi działalności konkurencyjnej.
7. Instruktor nauki jazdy nie działa na szkodę

innego instruktora nauki jazdy ani ośrodka szkolenia kierowców.

8. Instruktor nauki jazdy czynnie uczestniczy w działalności stowarzyszeń, organizacji itp., których celem jest nobilitacja zawodu, poprawa jakości szkolenia oraz bezpieczeństwa drogowego.

II. Powinności instruktora nauki jazdy wobec kursantów

1. Instruktor nauki jazdy w swojej pracy przede wszystkim kieruje się dobrem kursanta.
2. Podejście instruktora nauki jazdy do kursantów cechuje:

- otwartość i umiejętność nawiązania kontaktu,
- kompetencja zawodowa,
- umiejętność indywidualnego podejścia do kursanta,
- poszanowanie godności ludzkiej,
- równe traktowanie mężczyzn i kobiet,
- tolerancja,
- empatia,
- partnerstwo i podmiotowy stosunek do uczniów,
- życzliwość,
- dyscyplina,
- sprawiedliwa i obiektywna ocena pracy i postaw kursantów,
- kultura, przejawiająca się m.in. kontrolowaniem własnych emocji, używaniem poprawnego języka polskiego, dbałością o wygląd zewnętrzny i estetykę pomieszczeń oraz czystość pojazdu szkoleniowego, zachowaniem odpowiedniego dystansu fizycznego wobec kursanta.
- 3. Instruktor nauki jazdy powinien być autorytetem dla kursantów. Autorytet instruktora powinien wynikać z jego cnót moralnych, mistrzostwa pedagogicznego, wiedzy i kultury umysłowej oraz kultury osobistej. Przedstawione zostały tylko dwie grupy zasad, ale zauważmy, jak bardzo są one wymowne. Ktoś może powiedzieć (tak jak było już nadmienione w marcowym artykule), że jest to ideał, którego nie ma w rzeczywistości. Ale patrząc obiektywnie, zadajmy sobie pytanie: Czy nie warto dążyć do takiego ideału? W końcu nic nie tracimy, a możemy wiele zyskać.

Paweł Żuraw